

ZEER GEHEIM

GB/1857/43. (14)

LEVENSBESCHRIJVING

3999

Hendrik Zeelenberg.

Geboren 13 October 1918 te Nieuwerkerk a/d IJssel.

Vanaf zijn zesde jaar is hij op de Lagere school geweest te Overschie en heeft deze met vrucht 7 jaar doorlopen. Vanaf zijn 14e jaar is hij timmerman geworden en volgde dan ook de Nijverheids Avondschool te Schiedam, om dan ook meer in de theorie bijgebracht te worden. Al spoedig kreeg hij andere inzichten en wilde dan liever militair worden. Hij heeft hier dan rustig gewacht, totdat het tijd was zijn militaire dienstplicht te vervullen.

Spoedig daarop heeft hij pogingen gedaan, om in aanmerking te komen voor opleiding tot onderofficier. Dit verzoek is afgewezen, omdat hij de gestelde eischen van onderwijs hier niet voor bezat. Toen heeft hij gesolliciteerd voor het Korps Mariniers, waar hij is in geslaagd.

Den 15den Augustus is hij bij het Korps gekomen en heeft hier pas den goeden militair leeren kennen. Hij heeft hier een volledige opleiding gehad, zonder examen te doen, omdat de oorlog op 10 Mei 1940 uitbrak. Gedurende 5 dagen heeft deze oorlog geduurd te Rotterdam en heeft daar 2 dagen de rang van sectiecommandant bekleed; tenminste als zoodanig dienst gedaan. Door het moedig optreden in één dezer dagen is hem dan een onderscheiding toegekend door een officier van de Genie en het rapport is overgebracht aan Luitenant ter zee 2e klasse Douwt van der Krap. Na den oorlog is hij enkele dagen krijgsgevangene geweest te Rotterdam. Daarna is hij overgegaan naar de Ned. Opbouwdienst, met de bedoeling er tusschen uit te gaan om te probeeren in Engeland te komen. Dit heeft hij tweemaal geprobeerd en met het derde plan is hij onder den trein van Amsterdam naar Parijs gereisd. Hier aangekomen, is hij naar een zekere mijnheer Faust gegaan, die hem stuurde naar het Nederlandsche consulaat, dat onder Zweedsche bescherming stond. Hij stuurde mij dan ook naar de Armée de Salut. Dit was een hotel voor voddensrapers en bedelaars, dus geyfelde hij zich daar heelemaal niet thuis. Door den vice-consul, die/een organisatie was, is hij, na drie weken in dat hotel doorgebracht te hebben, weggeholpen.

Hij is toen weggebracht met nog 6 anderen door een Fransch officier naar Zwitserland. Dit was een gevaarlijke weg, maar door de bekendheid van dezen gids, is hij dan toch in Zwitserland aangekomen. Deze weg was over Dyon, Dohl en Pontelier.

In Zwitserland heeft hij al spoedig nare ervaringen opgedaan. Men had gezegd dat, zodra men over de grens was, men zich moest melden bij de douane. Dit heeft hij gedaan, omdat hem ook beloofd was weer gauw vrij te komen. Maar dit is niet het geval geweest. Hij ging van de eene naar de andere gevangenis totdat hij tot slot in een kamp terecht kwam. Dat kamp had de bedoeling om een politieke quarantaine door te brengen.

Na 4 weken slecht eten en drinken in dit kamp te hebben doorgebracht is hij vrijgelaten. Hieruit vandaan is hij gebracht naar den Militairen-Attaché te Bern. Dit was ongeveer de 1ste week in Mei. Daar werd hem beloofd, omdat hij beroepsmilitair was, dat hij zou weggaan in de maand Augustus. Hier was hij al spoedig over tevreden, omdat hij nog maar weinig ervaring had opgedaan, maar deze schoone belofte werd steeds uitgesteld van maand tot maand, tot dat men hoorde niet meer teruggezet te worden uit Spanje.

Spoedig daarop, in begin November 1942, is hij met nog 3 vrienden illegaal vertrokken, met het doel Spanje te bereiken. Al spoedig, 5 K.M. over de grens, werd ondergeteekende aangehouden door de Fransche gendarme. Deze man was om te koopen met een pakje sigaretten. Op deze plaats is hij zijn vrienden kwijt geraakt. Hij kon dus niets anders doen, dan de reis alleen voort te zetten. Hij heeft geloopt naar Annecy en is daar op den trein gestapt naar Toulouse. Hier heeft hij den avondtrein genomen naar Perpignan. In Toulouse heeft hij nog weer drie andere vrienden ontmoet, waarmede gezamenlijk de reis werd voortgezet. Na aankomst in Spanje is hij tweemaal terug gezet. De tweede maal is hij overgeleverd

aan de Fransche gendarme. Hier was aan de gevangenis niet meer te ontkomen. Hij werd hier tot één maand veroordeeld. Hierna, na enkele dagen doorgebracht te hebben in een Hollandsch kamp te Le Soler, is hij op het office Néerlandais door den Heer Kolkman geholpen om naar Spanje te gaan. Hij is toen begeleid door een Franschen gids.

Deze weg leidde over de Pyreneeën op een hoogte van 2800 meter. Hij is in den trein gestapt, richting Barcelona en hem werd op de helft van deze reis gevraagd naar papieren. Deze bezat hij natuurlijk niet. Dit gebeurde alles met nog 4 vrienden. Hij mocht doorreizen naar Barcelona en werd toen daar in de gevangenis gebracht. Hier had hij het goed, doordat hij geld had meegekregen uit Perpignan. Na 5 dagen is hij door het Consulaat vrijgekomen en mocht de reis verder voortzetten naar Madrid. Hier werd hij goed ontvangen met geld voor kleeding en ook weer met de belofte/^{op}spoedig vertrek. Maar na eenige weken begon deze belofte ook spoedig te gelijken op die in Zwitserland, hoewel het land veel gunstiger lag om iemand weg te helpen. Eindelijk, na ruim 4 maanden, is hij legaal weggekomen en gearriveerd in Lissabon.

Na 14 maanden gewerkt te hebben hoopt hij dan zijn doel in Engeland te bereiken.

Lissabon, 7 Mei 1943.

w.g. H. Zeelenberg.